

Οι διαμάχες των μεγάλων και οι αντιθέσεις των πολιτικών «μας»

Του

Σπύρο Στενού

Φιλολόγου - νομικού,
μέλος της Εκτελεστικής
Επιτροπής του Αγωνιστικού
Σοσιαλιστικού Κόμματος
Ελλάδας (ΑΣΚΕ)

•••

Επί τρία συναπτά έπι δεχόμαστε τον καταιγισμό των ίδιων «ειδήσεων» για τους «Τίτανικούς», την έλευση του ΔΝΤ, την «τρόικα», τα «αναγκαία» μέτρα, τα Μνημόνια και τις συνεχείς «σθεναρές διαπραγματεύσεις», με μοναδικό σκοπό το σάστισμα των ακροατών-θεατών και τη βαθμιαία συμφιλίωσή τους με την ιδέα του «αναγκαίου κακού» και του «μονόδρομου» και τελικά της (φαινόμενης) αποδοχής του βαθμιαία εξελισσόμενου πειράματος. Και δεν φαίνεται να αποτυγχάνουν...

Ταυτόχρονα κατακλύζομαστε από τα ίδια Μέσα με πληθώρα αναλύσεων για την αναζήτηση των βαθύτερων αιτίων (ενίστε και των σκοπών!) του δράματος της μέγιστης πλειονότητας των ελλήνων πολιτών και των οικογενειών τους. Οι περισσότερες κι από αυτές, όμως, έχουν τους στόχους που προαναφέραμε. Άλλες αποκαλύπτουν τη μισή αλήθεια, που συνήθως είναι χειρότερη από το καθαρό ψέμα, ενώ οι λιγοστές που αγωνίζονται ειλικρινά να ερευνήσουν και τελικά να οδηγήσουν, περιορίζονται, αν δεν εξαφανίζονται, σε κάποιο περιθώριο. Σχεδόν όλες, όμως, όσες θέλουν να είναι ή είναι, όντως, σοβαρές, αναφέρονται στον διεθνή, εγγύτερο ή ευρύτερο, περίγυρο, στη διαρκή διαμάχη π.χ. ΗΠΑ - Γερμανίας για δολάριο-ευρώ, για αγωγούς, πηγές ενέργειας, γεωπολιτικά παίγνια, στη συμμετοχή Ρωσίας, Κίνας σ' αυτά κ.λπ., τουλάχιστον σ' αυτά που άπονται της δικής μας μοίρας.

Καμιά, όμως, σχεδόν δεν τολμά να επιχειρήσει κάποιο συσχετισμό, συγκεκριμένο και με ονόματα, ανάμεσα στις δράσεις και αντιθέσεις των «μεγάλων» και σε γεγονότα ή διακρηύξεις των «δικών μας» πολιτικών, που (συνδεδεμένοι με τους πρωταγωνιστές) προσαρμόζονται στις επιδιώξεις τους ή και τις υπηρετούν τυφλά, σε βάρος, σχεδόν πάντοτε, της χώρας μας. Πώς, άλλωστε, να δικαιολογήσουν τις περιδινήσεις των, όταν οι «μεγάλοι» αλλάζουν πολιτικές, συμμαχίες, συσχετισμούς μεταξύ τους;

Κανείς, π.χ., δεν συσχέτισε τις «αποκαλύψεις» για παρακολουθήσεις τηλεφώνων, σχέσεις γραμματέα του ΠΑΣΟΚ με ΕΥΠ και σχέδια δολοφονίας του Καραμανλή με τις δολοφονίες των δύο της Χρυσής Αυγής, που οδήγησαν σε προσωρινή (;) σιωπή, για τις υποκλοπές κ.λπ., ούτε την αιφνίδια δήλωση Πάγκαλου, που συνέφερε τις ΗΠΑ, άρα υποδηλώνοντας αλλαγή στάσης της Γαλλίας κατά της Γερμανίας, ούτε τις μεταμορφώσεις Σαμαρά, που αποτυπώνουν τις αυξομειώσεις έντασης ανάμεσα σε ΗΠΑ - Γερμανία, ούτε τις προσαρμογές Τσίπρα στις, συνεχώς μεταβαλλόμενες, παραπάνω σχέσεις. Καταντήσαμε, τελικά, να διερευνούμε τις προθέσεις-σχέδια των «Μεγάλων» από τις αντίστοιχες κινήσεις και δηλώσεις των «δικών μας» πολιτικών οργάνων ή, έστω, ευνοούμενών τους. Και κανένας αναλυτής δεν σκέφθηκε καν να ερμηνεύσει τις «δράσεις» (σε βάρος μας!) των ημετέρων με την καρβάφεια ρήση «ποικιλή δράση των στοχα-

στικών προσαρμογών», γιατί όλοι θα μειδιούσαν.

Γιατί όμως να συμβαίνει αυτό το θλιβερό; Είναι αλήθεια ότι το νέο ελληνικό κράτος, ως αποτέλεσμα των διχονοιών που μας δημιούργησαν οι τρεις Μεγάλες Δυνάμεις της εποχής (Αγγλία - Γαλλία - Ρωσία), ιδρύθηκε ως προτεκτοράτο των τριών «προστάτιδων» δυνάμεων, οι οποίες δεν επέτρεψαν ποτέ, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων ολιγόχρονης διάρκειας, να δημιουργηθούν πραγματικά ελληνικές πυγείσες σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, κάτι που και σήμερα ισχύει και μάλιστα κατά τρόπο εμφανή πλέον. Η τελευταία περίοδος, όμως, της απροκάλυπτης κατοχής αποκαλύπτει τις πυγείσες μας πλήρως πλέον, γι' αυτό και δεν παραδέχονται πως τελούμε υπό κατοχή.

Όλο και περισσότεροι, όμως, συνειδητοποιούν τι συμβαίνει και γιατί μας συμβαίνουν όσα μας συμβαίνουν και φαίνεται να ωριμάζουν οι συνθήκες για την αντίδραση, δηλαδή το μέτωπο των Ελλήνων για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση.

Δημοσιεύση σε

«Ταρόν» σεις

24/11/2013